

Som udgangspunkt finder reglerne i lov om erstatningsansvar anvendelse, jf. § 46, der er en uændret videreførelse af § 9 i lov om erstatning for lægemiddelskader. Dog gælder der en særlig undergrænse for retten til erstatning på 3.000 kr., jf. stk. 2. Bemyndigelsen i stk. 3 er ikke udnyttet efter gældende lovgivning og påtænkes heller ikke udnyttet.

§ 47, der er en uændret videreførelse af § 10 i lov om erstatning for lægemiddelskader, fastsætter, at de såkaldte afledte regreskrav ikke er omfattet af ordningen. Det betyder f.eks., at en arbejdsgiver ikke kan kræve erstatning efter loven for tab som følge af, at en ansat har været fraværende på grund af en lægemiddelskade. Bestemmelsen svarer til § 24, stk. 4, for så vidt angår patientforsikringsager.

Efter § 48, der er en uændret videreførelse af § 11 i lov om erstatning for lægemiddelskader, kan erstatningen til en skadelidt nedsættes eller helt bortfalde, såfremt patienten forsættigt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden. Bestemmelsen svarer til § 25 i patientforsikringsordningen.

§ 49, der er en uændret videreførelse af § 12 i lov om erstatning for lægemiddelskader, som ændret ved L 1996 1228, jf. bilag 1, definerer begrebet serieskade, som lægges til grund for beregning af de årlige erstatningsmaksimeringer efter §§ 50-51.

§§ 50-51, der er en uændret videreførelse af §§ 13-14 i lov om erstatning for lægemiddelskader, fastsætter en række maksimeringer for de erstatningsbeløb, som staten skal afholde.

Formålet med § 52, der er en uændret videreførelse af § 15 i lov om erstatning for lægemiddelskader, er at koordinere forholdet mellem erstatning efter lægemiddelforsikringsordningen og adgangen til at rejse erstatningskrav efter almindelige erstatningsregler. Reglen i stk. 2 indebærer, at skadelidte kan vælge mellem at påberåbe sig produktansvarsreglerne (dvs. produktansvarsloven eller det i retspraksis udviklede produktansvar) eller reglerne i dette kapitel.

§ 53, der er en uændret videreførelse af § 16 i lov om erstatning for lægemiddelskader, sikrer, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet efter foretagen udbetaling af erstatninger, kan overtage retten til at føre regressag mod den efter produktansvarsloven ansvarlige producent eller mellemhandler. I de tilfælde, hvor ministeriet skønner, at der er rimelig udsigt til at opnå erstatning igennem sagsanlæg, kan ministeriet anlægge sag ved domstolene.

Til § 54

Bestemmelsen, der er en uændret videreførelse af § 17 i lov om erstatning for lægemiddelskader, vedrø-

rer erstatningsordningens finansiering. I bestemmelsen fastslås det, at udgifter til erstatninger samt andre udgifter i forbindelse med erstatningsordningen afholdes af staten. Bemyndigelsen i stk. 2 er benyttet ved bekendtgørelse nr. 1156 af 20. december 1995 om Patientforsikringsforeningens administration af sager efter lov om erstatning for lægemiddelskader, dog således at Patientforsikringen alene foretager beregning af erstatning efter ordningen. Udbetaling af erstatninger m.v. foretages af ministeriet. Reglerne vil blive videreført uændret.

Til § 55

Bestemmelsen, der er en uændret videreførelse af § 18 i lov om erstatning for lægemiddelskader, omhandler sagernes behandling. Bemyndigelsen i stk. 2 er benyttet ved bekendtgørelse nr. 1156 af 20. december 1995 om Patientforsikringsforeningens administration af sager efter lov om erstatning for lægemiddelskader, således at det efter gældende lovgivning er Patientforsikringen, der behandler og træffer afgørelse i lægemiddelerstatningssager. Reglerne vil blive videreført uændret.

Til §§ 56-57

Reglerne, der er en uændret videreførelse af §§ 19-20 i lov om erstatning for lægemiddelskader, omhandler Lægemiddelskadeankenævnet. Bestemmelsen i § 56 blev senest ændret ved L 2003 430, jf. bilag 1.

Nævnets forretningsorden, jf. § 56, stk. 4, er fastsat i bekendtgørelse nr. 195 af 11. marts 1997 om forretningsorden for Lægemiddelskadeankenævnet.

§ 57 omhandler frister for indgivelse af klage til nævnet og for indbringelse af sagen for landsretten. Bestemmelsen svarer til §§ 35 -36 for så vidt angår patientforsikringsordningen.

Til § 58

Formålet med § 58, der er en uændret videreførelse af § 21 i lov om erstatning for lægemiddelskader, er dels at sikre, at de pågældende myndigheder m.v. kan videregive oplysninger uden at overtræde regler om tavshedspligt, dels at udpege de institutioner m.v., der vil være forpligtet til at udlevere oplysninger. Oplysningerne kan kun kræves udleveret, når de er af betydning for behandlingen af erstatningssager efter kapitlet.

Til §§ 59-62 (kapitel 5)

Forældelsesbestemmelserne i §§ 59-60 er en uændret videreførelse af de gældende bestemmelser her-